

Διαγωνισμός για την αξιοποίηση 46 στρεμμάτων πρώην νεκροταφείου Νίκαιας

2016

Συνεργάτες : Ηλιοπούλου Έφη, Δουράμπης Νίκος, Τούρλας Πανος

Το πάρκο έχει αστικό χαρακτήρα. Δεν αποτελεί απλά μια νησίδα στην πόλη. Στόχος είναι η δημιουργία μιας “αστικής όασης”, όπου οι λέξεις “αστική” και “όαση” διαθέτουν ίση βαρύτητα. Ο σχεδιασμός δημιουργεί πλατείες και πλατώματα σε κομβικά σημεία με έντονο αστικό χαρακτήρα, ως συνέχειες των κινήσεων της πόλης. Πρόθεση είναι το πάρκο να είναι διαμπερές σε κινήσεις και να παίρνει ζωή από τη ζωή της πόλης, διατηρώντας όμως σημεία που η πόλη να φαίνεται αλλά και να ακούγεται πολύ μακριά.

Βασική ιδέα της λύσης είναι η δημιουργία ενός πλέγματος αξόνων που ενώνουν οπτικά και κινητικά τους κύριους περιμετρικούς κόμβους στα σημεία της πόλης με τη μεγαλύτερη ένταση. Στους κόμβους αυτούς δημιουργούνται χώροι εισόδου μεταφέροντας τη δραστηριότητά τους στο πάρκο. Ανάμεσα στους άξονες δημιουργούνται περιοχές ή ζώνες ομοειδών δραστηριοτήτων. Στην περιφέρεια του πάρκου και σε συνάρτηση με τις εισόδους, αναπτύσσονται όλες οι δραστηριότητες με έντονο αστικό χαρακτήρα και μεγάλη προσέλευση κοινού (πλατείες, άθληση, αναψυκτήριο, πράσινο σημείο, κλπ). Αντίθετα, το τμήμα με τον χαρακτήρα του αμιγούς άλσους (κήποι, ανοιχτοί και άδενδροι χώροι), χωροθετείται στο κέντρο και προστατεύεται από την ένταση της πόλης. Ανάμεσα στους δύο κύριους άξονες, χωροθετείται ένας μεγάλος ανοιχτός χώρος σε σχήμα θεάτρου, για υπαίθριες συναυλίες αλλά και για καθημερινή αναψυχή.

Το πάρκο είναι ένα δοχείο ζωής. Ταυτόχρονα όμως, η διατήρηση στη μνήμη της λειτουργίας ως νεκροταφείου, προσδίδει στον τόπο βαρύτητα και σοβαρότητα, που δεν γίνεται να μη λαμβάνεται υπ’ όψιν. Η λύση επιδιώκει να δώσει μορφή στο δίπολο ζωής και θανάτου φτιάχνοντας έναν χώρο ζωής και διαμορφώνοντας υπαινικτικές νύξεις για ζητήματα, που η σύγχρονη ζωή στην πόλη τείνει να παραβλέπει. Από την προηγούμενη λειτουργία του χώρου, εκτός από τον χώρο του χωνευτηρίου, διατηρείται επίσης το κεντρικό πλάτωμα με τα ψηλά κυπαρίσσια, ενώ τοποθετούνται κατασκευές εμπειρίας και μνήμης που διαμορφώνουν, ανάμεσα σε άλλα, και το ηχητικό τοπίο.

Καθιστικά – ξαπλώστρες. Σχηματίζονται ως απλές παραλληλεπίπεδες βάσεις, πάνω στις οποίες υπάρχει κεκλιμένη πλάτη για την στήριξη του καθήμενου. Η απλή αυτή μορφή παραπέμπει σε έναν τάφο που εξέχει από το χώμα. Η χαρά της ζωής, παίρνει μορφή από το πλέον ανοίκειο κατασκεύασμα

Διαμόρφωση ηχητικού πεδίου.

Πάνω διακρίνεται η ηχοπροστασία από τους περιμετρικούς δρόμους μέσω της ανύψωσης λόφων (περιοχή mountain bike). Αριστερά φαίνεται η ηχητική ενοποίηση του κηροστασίου με την ηχητική μηχανή – νερόμυλο. Δεξιά διακρίνεται η κατευθυντικότητα του κωδωνοστασίου. Ο ήχος κατευθύνεται προς την πόλη και την εκκλησία, ενώ ο χώρος του πάρκου δεν επηρεάζεται από την παρουσία του.

Η πρόταση προκρίθηκε στις τελικές οκτώ μελέτες του διαγωνισμού.

////////////////////////////////////

Collaborators: Efi Eliopoulou, Nikos Dourampeis, Panos Tourlas

The park proposal has an urban character. It is not a separated island in the city. Aim is to create an “urban oasis”, where the words “urban” and “oasis” have an equal weight. The park design creates squares and open areas in pivotal points with an intense urban character, which are connected to the city movements. The basic intention is to create a park with crosstown movement which is enlivened by city life, but at the same time by leaving some places where the city is visually and acoustically far away.

Basic idea of the design is the creation of a network of axes that connect the main peripheral city points with maximum tension. In these knots, entrances are created, which transfer city activity into the park. Between the axes zones of similar activities are created. In the park periphery, close to the entrances, all activities with an intense urban character are placed (squares, sport, café, recycle spot etc). On the counterpoint, all activities which have a more physical character (gardens, landscapes) are placed in the

center protected by the urban tension. In between the main two axes, a big open air theatre is placed – open to concerts but also to everyday recreation.

The park is a “vessel of life”. At the same time though, the need to retain the memory of its previous function as a cemetery, adds an extra weight and rigor to the park, which cannot be neglected. The proposal tries to give form to the duality of life and death. It creates a living space and creates hints for issues that modern urban life tends to neglect. From the previous function as a cemetery, apart from the initial burial central place, also the tall cypress trees are preserved and memory “machines” are placed which formalize also the soundscape.

Benches.

They are shaped by a simple cuboid base, on which there is a inclined part so that someone can sit or lie on it. This simple form refers to a grave coming out of the earth. The joy of life takes its form from a rather unfamiliar structure.

Soundscape design.

The top diagram shows the sound protection from peripheral street noise, through hills (basically the mountain bike area). The left diagram shows the aural unification of the candle spot with the sound machine “watermill”.The right diagram shows the tower bell. Sound is directed towards the city and the church, while the main park is not affected by its presence.

The proposal was shortlisted to the final 8.